

щѣше да бжде нашето положение, ако слънцето не ни влияеше? Какво щѣше да бжде нашето положение, ако ангелитѣ не ни влияеха? Какво щѣше да стане отъ насъ, ако добритѣ хора не ни влияеха? Ако злото е несъвмѣстимо съ доброто, защо Богъ, Който е толкова всемждъръ, го е допустналъ? Злото е една неизбѣжностъ въ свѣта. Нашето зло е добро за другитѣ, а доброто е зло за другитѣ. Кое е добро, и кое зло, това сж относителни нѣща. Тѣ сж сили въ природата, които трѣбва да се използватъ разумно. Ние трѣбва да избѣгваме злото, но да не му се противопоставяме, да не се боримъ съ него. Крадецътъ, който се изкушава отъ паритѣ на богатия, не може ли да прѣвъзмогне това изкушение? — Може. Мжжътъ, който се изкушава отъ нѣкоя жена, не може ли да прѣвъзмогне това изкушение? — Може. Заблуждението седи въ това, дѣто хората мислятъ, че могатъ да придобиятъ нѣщо отъ тия изкушения. Не, изкушенията не донасятъ никаква придобивка на човѣка. Твое е само това, което Богъ ти е далъ. Ти не можешъ да вземешъ нито единъ атомъ отъ другитѣ, както и тѣ не могатъ да взематъ нищо отъ тебе. Чуждото е всѣкога чуждо. При всички условия на живота всѣки остава съ своето. Нѣкой казва: „Азъ нѣмамъ умъ.“ — Какъ нѣмашъ умъ? Гледамъ го, има глава този човѣкъ. Цомъ има глава, той има и умъ, но не го е разработилъ. Той седи по цѣли дни, но нищо не мисли, т. е. не мисли нѣщо сжществено. Той знае, какво е казалъ Шекспиръ, какво е казалъ Кантъ, цитира мисли отъ тия учени, но казвамъ: всички тия хора работиха, създадоха нѣщо, което остана слѣдъ смъртта имъ, но ти какво направи? Какво ще оставишъ ти слѣдъ смъртта си? Той казва: „Дано Господъ бжде милостивъ къмъ мене грѣшния!“ — Не, за грѣшнитѣ има менгеме, което ще ги притиска. Когато тия грѣшници дойдатъ до менгемето, питатъ; „Защо ни притискатъ?“ — Много естествено, че ще ви притискатъ. Ко-